

3. 1. 2016 – 2. neděle po Narození Páně – cyklus A, B, C

Čtení

Sir 24,1-4.12-16

– Žl 147,12-13.14-15.19-20

– Ef 1,3-6.15-18

– Jan 1,1-18

Text evangelia pro děti

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.‘“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

Zamyšlení pro práci s dětmi

Pozn.: *Komentář k evangeliu zůstává stejný jako o slavnosti Narození Páně (čte se stejné evangelium). Zatímco v dalších odstavcích jsme se o této slavnosti soustředili na skutečnost vtělení a roli Ježíše Krista, Božího Syna, v plánu spásy, dnes se více zabýváme rolí Jana Křtitele.*

Komentář k evangeliu: Evangelium svatého Jana používá pro vyjádření nějakého aspektu z vánočního tajemství poetický jazyk. Můžeme v něm nalézt tři prolínající se linie: (1) zvěst o Ježíši – Slově, skrze které vše existuje, a světle; (2) zvěst o Janovi, který Ježíši uvěřil a svědčil o něm; (3) zvěst o světě, do kterého Ježíš přišel, o tom, co znamená pro ty, kteří v něho věří. Závěr evangelia shrnuje důležitý důsledek vtělení: Boha nikdo nikdy neviděl, ale jednorozený Syn – Ježíš – o něm podává zprávu, zjevuje, kým Otec je.

Poselství textu o spáse: V dnešním evangeliu zaznívá mimo jiné význam Jana Křtitele, jako *svědka světla*. Slova *svědek, svědčit, svědectví* se vyskytují v hojně míře. Můžeme z nich usuzovat na důležitost poslání *být svědkem*. I my jsme povoláni ke svědectví o tom, jemuž jsme uvěřili.

Souvislost s liturgií: Naši ochotu vydávat svědectví o Kristu a jeho spásném díle vyjadřujeme zejména bezprostředně po proměňování ve slovech zvolání Tajemství víry: „Tvou smrt *zvěstujeme*, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.“ nebo „Kdykoli jíme tento chléb a kdykoli pijeme tento kalich, *zvěstujeme* tvou smrt a čekáme na tvůj příchod, Pane Ježíši Kriste.“

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: Z novozákonního celku víme, že každý z nás je povolán svědčit o Kristu druhým lidem, neboť růst víry je podpořen svědectvím druhým. K tomu, abychom dokázali svědčit, dostáváme dar Ducha svatého, který nás „uvádí do pravdy“. V dnešním druhém čtení zaznívá Pavlova prosba, „*aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, (takže budete moci mít) o něm správné poznání.*“ V souvislosti s dnešní nedělí můžeme tedy prosit o dar moudrosti, abychom dokázali o Kristu účinně svědčit.

3 – 6 let (čteme jen modře označený text)

Vzpomínáte si, že jsme úplně stejné evangelium už slyšeli? Povídali jsme si o Ježíši, jako o světle. V evangeliu se píše ještě o jiném člověku. Jmenuje se Jan. Dnes jsme o Janovi slyšeli, jako o svědkovi. Víte, kdo je to svědek? Svědek vypráví nebo ukazuje druhým lidem, něco důležitého, co sám prožil. Co bylo pro Jana důležité?

6 – 9 let

Navážeme na rozhovor s nejmladšími dětmi a rozvineme roli svědka: je jím Jan. Jan, který je *člověkem poslaným od Boha*, aby o světle – Ježíši, svědčil. Co to znamená svědčit? Možná to slovo znáte od soudu, že je někdo „svědkem“ nějaké události a vypráví, jak se stala i těm, kteří u toho nebyli. Nebo když se neví, jestli někdo mluví pravdu nebo ne, tak se svědek, který ho zná, může zaručit, že je pravdomluvný a že se mu dá věřit. Janovým úkolem tedy bylo říct lidem o Ježíši. Že je světlem, že přináší život, že je to Boží Syn atd., aby se

na setkání s ním mohli lidé připravit a uvěřit v něj. Od koho to věděl Jan? To nám evangelium neříká, ale víme, že Jan byl prorok. A ti dostali své poznání od Boha.

9 – 14 let

Vybavíte si, že minulý týden o slavnosti Narození Páně jsme četli stejné evangelium? V úvaze jsme se zamýšleli nad tím, jakým světlem pro nás Ježíš je. Text ale mluví také o osobě Jana Křtitele, které se můžeme věnovat dnes. Vzpomenete si, jaké slovo zaznívá ve spojitosti s Janem nejčastěji? Je jím *svědectví, svědčit, svědek*. Slyšíme, že Jan byl poslaný Bohem, aby o Ježíši – světle – svědčil, aby se o něm lidé dozvěděli, uvěřili v něj a mohli se s ním snáz osobně setkat jako s Božím Synem. V evangeliích a zejména ve Skutcích apoštolů a v listech apoštolů často čteme pozvání, že každý z nás má o Ježíši svědčit druhým, protože jim to může pomoci v jejich víře. Kdo je pro vás takovým svědkem ve víře? Myslíte si, že můžete být svědky pro druhém? V čem? Můžeme dnes prosit Boha o dar moudrosti, abychom dokázali poznat, jak a komu máme svědčit o Ježíši a jeho lásce k lidem.

Aktivita

Aktivitu navrhujeme společnou všem věkovým skupinám. Pod základním popisem najdete případné upřesnění pro jednotlivou věkovou skupinu.

Dnes pokračujeme v tvoření „vánočního“ plakátu, který je sestaven ve třech krocích: (1) Boží hod vánoční: téma tmy, spící krajiny a světla; (2) Svátek Svaté rodiny: téma jesliček – rodiny; (3) 2. neděle po narození Páně: téma Jana Křtitele jako moudrého svědka. Pro moudrost, o které čteme v prvním čtení, zvolíme symbol sovy. (Schéma viz níže)

Pomůcky: fix nebo barvy na siluetu stromu, papírová sova; lepidlo; Hosana modrá; papíry, pastelky, propisky pro každé dítě; nůžky (pro starší více)

Do pravého volného místa na pozadí, které máme z předchozích dní: (1) hvězda s chvostem ze slov Božího slova, (2) silueta jesliček s poděkováním či prosbami dětí, načrtneme strom a na jednu z jeho větví umístíme sovu. Vysvětlíme dětem, že v zamýšlení jsme se zabývali postavou Jana, který byl Ježíšovým *svědkem*. Každému z nás Bůh nabízí, aby byl takovým svědkem pro druhé lidi. Jak, kdy a komu máme svědčit, není vždycky jednoduché poznat. Proto můžeme Boha prosit o dar moudrosti, abychom se učili být jeho svědky. A symbolem moudrosti je právě sova, kterou jsme umístili do našeho vánočního plakátu. Vyzveme děti, aby si na papír namalovaly svoji sovu, kterou (vystříhneme a) dolepíme na větve stromu jako symbol naší prosby o moudrost, abychom byli Ježíšovými svědky. Do těla sovy můžeme také připsat (mladším dětem pomůžeme) jména těch, kteří jsou svědky víry pro nás a za které chceme poděkovat. Na závěr můžeme zazpívat píseň *Jan Křtitel* (č. 75), je to sice píseň adventní, ale „shrnuje“ obsah Janova hlásání/svědectví o Ježíši.

Obrázek

Jan Křtitel – Prorok

Náčrtek konečné podoby vánočního plakátu

